

Lega krajev v Palestini, omenjenih v Janezovem evangeliju in v Stari zavezi

29. Marec 1864. Piše: Leopold Cantily.

1 Ker si Me že večkrat vprašal, ali so imena krajev in tudi njihova lega takšna, kot trdijo nekateri potopisci in izdelovalci zemljevidov in se poimensko pojavljajo v zeleni knjižici (*1), ki jo že nekaj časa vsak dan prebiraš, ti moram takoj povedati, da od Mojega časa ni kraja, kjer bi hodile Moje noge in noge Mojih apostolov in to v vsej judovski deželi. Sedaj imajo kraji in mesta imena, kakršna želijo. Mnogi kraji so bili namreč tako poteptani od številnih poznejših poganov, ki so vdrli v te dežele, da zdaj nihče ne more niti od daleč reči: "Glej, to je kraj, kjer je Gospod učil in delal to in ono v navzočnosti svojih apostolov.

2 Samo Betlehem je še bolj ali manj na istem mestu, nad dolino na gori pa je nekdanji [Davidov grad](#), ki sem ga opisal in od katerega je tu in tam ostalo le še nekaj razrahljanih kamnov. Trenutno je na tem mestu samostan s cerkvijo, katerega rjavolasi prebivalci znajo pobožnim romarjem v zameno za denar ponuditi najrazličnejše relikvije.

3 Pri legi Jeruzalema lahko vzamemo, da je resnična največ ena osmina območja, kjer je nekoč stal veliki Jeruzalem. O kraju Betanija ni niti najmanjše sledi. Na Oljski gori še vedno stoji majhno bivališče z nekaj ruševinami, ki se zdaj imenuje Betanija. V mojem času so nekateri Judje bivališče in gostilno Lazarja na Oljski gori imenovali Mala Betanija, vendar se je ta kraj nekoč imenoval Betfage. Tako tudi o Emausu v bližini Jeruzalema ni več sledi.

4 Kako zelo se je lokacija Jeruzalema spremenila, kaže dejstvo, da je Oljska gora, ki ima zdaj tudi povsem drugačno obliko kot takrat, zdaj skoraj povsem vzhodno od novega turškega Jeruzalema, medtem, ko je bil stari Jeruzalem večinoma bolj vzhodno kot zahodno od Oljske gore.

5 Nekaj časa za Menoj je vzhodnorimski cesar Justinijan dovolil in celo ukazal Judom, naj obnovijo Jeruzalem in tempelj, za katerega bodo zagotovo še vedno našli temeljne kamne, tako kot je bil zgrajen v mojem času. Nato je veliko število zelo bogatih Judov iz vseh pokrajin s številnimi gradbeniki in delavci odšlo na mesto nekdanjega Jeruzalema in želelo začeti obnavljati vse, kjer so našli zanesljive sledove nekdanjega Jeruzalema. Vendar jih je pobožni mož, ki je živel v tej pokrajini in je živel po nauku apostola Filipa ter oznanjal evangelij, v skladu s prerokovo prerokbo opozoril, naj opustijo svoj načrt, saj jim bo, če ne bodo sledili njegovim besedam, zagotovo zelo slabo godilo.

6 Oni pa so se temu preroku posmehovali in začeli kopati in odstranjevati ruševine na vseh mestih, kjer so našli sledove starega Jeruzalema. In glej, to delo je trajalo komaj pol dneva, ko je nastal izjemno močan potres, kmalu zatem pa je iz drobovja zemlje izbruhnil vulkanski ogenj, ki je zajel celotno območje starega Jeruzalema in tako uničil najpomembnejši del tega starega Jeruzalema, da na njem ni ostal nepoškodovan niti

kamen ali skala. Kamenje in skale so zdrobili v nekakšen gramoz in jih odvrgli več ur stran od mesta, ki je še danes videti kot puščava, zato nihče ne more posumiti, da je na tem mestu nekoč stal starodavni Jeruzalem. Ob izbruhu tega vulkanskega požara je umrlo več tisoč delovnih ljudi.

7 Ta čudež so cesarju v Rimu naznanili tisti, ki so se rešili z nenadnim begom in prisegli, da se je res tako zgodilo. On je verjel v ta čudež, vendar je po dveh letih želel na tem mestu vseeno postaviti velik spomenik, da bi svojim potomcem pokazal, kje je bil nekoč veliki Jeruzalem.

8 Gradbeniki in kiparji so spet prišli v Jeruzalem in začeli izbirati kraj, ki bi bil najprimernejši za tak spomenik. Našli so tak kraj in začeli kopati zemljo. Vendar se jim ni godilo nič bolje kot prejšnjim. Kmalu je iz drobovja zemlje spet izbruhnil ogenj in jih več poškodoval. Tisti pa, ki so pravočasno pobegnili, so jo odnesli brez poškodb in za obnovo starega Jeruzalema niso storili ničesar več.

9 Po več kot šeststo letih so na to območje z okolice Bagdada prišli Saraceni in so vse, kar so na svoji poti našli od starih mest in krajev uničili. Celo stara mesta, ki so jim Rimljani tu in tam še prizanesli, so postala ruševine. V tistem času sta bila v Jeruzalemu le stolp stare rimske trdnjave in lesena kapelica, zgrajena na gori, ki so ji pozneje, a povsem napačno, dali ime Sion, ki so jo takrat prav tako povsem **napačno razglasili za kraj Mojega nekdanjega groba** in jo častijo še danes. **S tem so več sto tisoč romarjev spravili v najgloblje praznoverje.**

10 Saraceni so pozneje zahodno od Oljske gore zgradili povsem novo mesto z imenom Jeruzalem. V tistem času je dobila prostornejši in lepši videz tudi omenjena kapelica, v katero se pobožni romarji iz čiste pobožnosti neredko vsako leto prebijajo s svojimi noži in palicami, da na zunanjem trgu okoli kapelice ni videti nič drugače kot na bojišču. To se običajno zgodi zato, ker vsaka sekta prepoveduje, da bi Kristusa, ki ga časti kot Boga, častila druga; Grki namreč nočejo slišati ali vedeti ničesar o rimsko-katoliškem in obratno. Toliko sekt, ki jih je tam in toliko sovražnikov, ki se soočajo drug z drugim bi se popolnoma izčrpalo v svoji gorečnosti za vero, če turški vojaki ob teh priložnostih ne bi vzdrževali miru in reda. To počnejo pa zato, ker jim takšen spektakel vedno prinese tudi veliko napitnine v žep.

11 Tako je današnje gospodarjenje (*2) v 'svetih krajih'. In ker sem to vsekakor predvidel, **sem tudi vse kraje, ki so v evangelijih imenovani in znani, zlasti v Galileji, kjer sem preživel večino svojega zemeljskega življenja, dal tako uničiti**, da jih tudi najzvestejši svetopisemski geograf ne bo mogel najti.

12 Samo od mesta Tiberija ob Galilejskem jezeru je še nekaj ostankov, od vseh drugih krajev, ki pa so v Mojem času stali ob Galilejskem jezeru, pa ni ostalo nobene

sledi. Poleg tega se je tudi Galilejsko jezero na vseh straneh tako znižalo, da ima zdaj več kot dobro tretjino manjšo vodno površino kot v Mojem času.

13 Tudi od Mojega bivališča Nazareta ni več nobene sledi, le v dolini zahodno od Galilejskega jezera, ki je zdaj oddaljena nekaj ur, je povsem bedna turška vas, ki jo pridobitna vera tamkajšnjih kristjanov in tudi Turkov opisuje in označuje kot Moje nekdanje pravo bivališče.

14 Na mestu Mojega napačno navedenega nekdanjega bivališča je zdaj tudi cerkev z majhnim samostanom, kjer duhovščina še vedno razstavlja najrazličnejše relikvije iz delavnice tesarja Jožefa, vendar kljub temu pri večini sekt ne uživa veliko zaupanja, saj se vsaka sekta pretvarja, da ima te relikvije sama, zlasti katoliki, ki se pretvarjajo, da so vse relikvije iz Jožefove hiše v Rimu, v Sikstinski kapeli, kamor so jih prinesli angeli po zraku. Druge sekte v takšne relikvije vseeno manj verjamejo, zato ima današnji Nazaret s svojimi svetišči slab posel.

15 Na obali Sredozemskega morja je Joppa še vedno najbolj ohranjen kraj; Tir in Sidon sta popolni ruševini, prav tako Sardis in [Laodiceja](#). Na mestu teh starih svetovljanskih mest so danes le še skromne ribiške kočice. V ruševinah so vse vrste divjih živali, šakali in hijene niso redkost in revni ribiči morajo biti vedno oboroženi do zob, da lahko lovijo svoje ribe.

16 Od vseh mest, ki sem jih obiskal, zlasti v zadnjem letu svojega učenja, je na vzhodni obali Galilejskega jezera in v dolini reke Jordan le nekaj ruševin, ki jih lahko občasno naseljujejo beduini in to zato, ker so zgrajene zgolj iz starih, izjemno trdih bazaltnih kamnov, ki so bili v Mojem času stari že skoraj dva tisoč let in so jih večinoma naseljevali Rimljani in Grki.

17 Tako je v Zgornji Siriji še nekaj krajev, ki sem jih obiskal, vendar jim ljudje niso posvečali pozornosti, ker so, prvič zanje preveč oddaljeni in drugič, v sedanjih štirih evangelijih sploh niso omenjeni z imeni.

18 Tako ste lahko popolnoma pomirjeni z Mojim poimenovanjem krajev celotne Palestine, saj sem jih prav zaradi že predvidenega malikovanja popolnoma izbrisal iz obstoja tako, da v tem času o njih ni več niti približne sledi.

19 Najbolj pravilno je še vedno poimenovanje doline Kisjon na karavanski cesti, ki je nekoč vodila iz Damaska prek Kafarnauma v Tir in Sidon. Vendar je ta dolina, ki je bila nekoč blizu Galilejskega jezera, zdaj oddaljena vsaj tri do štiri ure in je popolnoma prazna peščena stepa.

20 Enako je z Ebalovim zalivom in dolino Ebal, kjer naj bi bil nekoč Genezaret. Zdaj je to precej velika peščena puščava, ki je približno dve uri oddaljena od gladine Galilejskega jezera. V Mojem času je imelo to morje tam odtok, v času Kanaancev pa

je bil to glavni odtok Jordana. Tam, kjer pa se zdaj izliva, je bil v tistih davnih časih le potok. V poznejših časih je bila ta stara jordanska dolina zaradi pogostih zemeljskih obratov na tem območju tako premaknjena in zasuta, da danes verjetno nobenemu popotniku ali raziskovalcu ne pade na pamet, da je tam nekoč imela strugo reka Jordan. V Mojem času je bila ta dolina še bolj svobodna in skozi njo je tekel rokav Jordana, vendar se je zaradi velikih potresov in zemeljskih obratov po Meni za njo izgubila vsaka sled.

21 Zaradi takšnih zemeljskih premikov pa se je zlasti na območju Galilejskega jezera, pravzaprav sam bazen tega morja ponekod ugreznil in to za več kot 760 metrov. Tako se je tudi površina jezera zmanjšala, Jordan pa je moral ustvariti svoj glavni izliv tam, kjer so mu zemeljski premiki odprli dodatna vrata. V približno tisoč letih po Meni se je tudi celotna dolina Jordana do izliva v Mrtvo morje pogreznila za več kot 30 metrov, prav tako pa tudi samo Mrtvo morje. Do tega morja ni več mogoče priti po blagi obali, ki je zdaj lepo poraščena z zelo visokimi in strmimi skalnatimi klifi, ampak lahko le na redkih mestih občudujemo to neživo morje, ki je približno trikrat večje od Bodenskega jezera.

22 To, kar sem vam o tem povedal, je resnica; vse drugo so večinoma človeške izmišljotine in domneve. Mimogrede, v [Janezovem evangeliju](#), ki sem vam ga narekoval, je malo ali nič o imenih krajev in o tem, kje so se nahajali. Vse je namreč odvisno od življenjskega nauka in resnice, ki je v njem vsebovana.

23 Še vedno je veliko neumnežev, ki se prepirajo, kje je bil nekdanji stari raj in kam je Adam pobegnil iz njega po ravni črti, ter v kateri deželi je Kajn ubil Abela, kam je pobegnil pozneje in kje se je kasneje naselil Adam sam. Obstaja toliko različnih trditev, da bi lahko celo duha, ki je blizu popolnosti, zavedli. Toda to je le spor o vrednosti ovčje volne! Resnico o tem lahko najdete v Mojem "[Gospodarjenju](#)" in deloma tudi v "Janezu". Vse drugo je brez vrednosti, saj je imela takrat Zemlja povsem drugačno obliko in postavitev, ki se je po Noetovem času precej spremenila. In, če bi želeli določiti bivanjski položaj praočetov glede na današnjo obliko zemlje, bi morali s takšno ugotovitvijo seči globoko v neznano, saj je bila v tistih časih današnja Sibirija, zlasti proti vzhodu, pa tudi Srednja Azija do meje s kitajsko, izjemno blagoslovljena in rodovitna dežela.

24 Poglejte danes in povsod boste našli popolno nasprotje. V Sibiriji ni skoraj ničesar razen večnega snega in ledu, Srednji Aziji, ki je bila nekoč tako blagoslovljena, pa se zdaj izogibajo tudi najbolj krvoločne in divje zveri, saj tam najdejo le pesek in kamen. Zato je ruskim podložnikom, pregnanim v Sibirijo, nemogoče pobegniti in prek teh obsežnih puščav doseči vsaj vznožje in pogorje velikih tibetanskih gora. Te puščave

v Srednji Aziji so večinoma prav tako slabe kot velika puščava Sahara v Afriki.
25 Iz tega je razvidno, da se je Zemlja zelo spremenila, predvsem zaradi nespametnosti ljudi in noben geolog, tudi, če bi bil stokrat večji od Alexandra Humboldta, se zdaj ne bi mogel znajti. Toda to, kar mora vsakdo vedeti in razumeti za boljše razumevanje Mojzesovih knjig, sem vam narekoval že pred dvajsetimi leti, zdaj pa vam v "Janezu" pripovedujem o krajih v deželi, kjer sem živel in učil. Vse drugo in še več je zaman, z drugimi besedami, nič drugega kot mlatenje prazne slame.
26 S to Mojo skromnostjo si lahko ti in vsi drugi verniki popolnoma zadovoljni. Tako imenovani inteligentni svetovni jezdec komarjev pa se naj naužijejo prahu starih ruševin, vendar jim ne bo koristil, saj v njem ne bodo našli veliko hranilnega soka.
27 Jaz pa ostajam Gospod in spreminjam Zemljo po svoji volji in po svoji modrosti; kajti takšni visoko modri razumniki, ki hočejo slišati rasti celo travo in bili so tudi takšni, ki so slišali, kako rastline smrčijo, ko lovijo sapo. Naj le očistijo dolino reke do njenega dna in tam bodo našli veliko hrane za svoj razum! Toda tega zagotovo ne bodo storili in se bodo raje zadovoljili z lizanjem vlažnih kamnitih zidov, kajti tam lahko vsak človek kliče tako visoke učenjake: "Prijetelji, z jezikom boste prišli le tja, kjer visi nekaj rosnih kapljic. Toda tudi s čarobno palico v roki ne bodo zmogli iz globine trdne skale potegniti izvira kot prerok Mojzes, iz katerega je lahko na milijone ljudi in živali pogasilo žejo.
28 Toda čudežna Mojzesova palica še vedno ostajam Jaz in nikoli prazno hlepenje po slavi in sebični um doktorja vse svetovne modrosti, ki je diplomiral na visokih univerzah.
29 To naj bo v tolažbo vsem tistim, ki verujejo vame, Me ljubijo nad vse in svojega bližnjega kakor sebe.
30 To povem še enkrat kot vaš Oče, Gospod in Mojster Amen.

Opombe:

(*1) Svetopisemska geografija za šole in družine, 8. izd., ed.v.d. Calwer Verlagsverein, Stuttgart 1858

(*2) Napisano 1864! (d.Hsg.)

Jakob Lorber
Nebeški darovi

Zemljevid Genezareškega jezera

Mesta, ki so označena na zemljevidu so iz Jezusovih časov, karta pa je iz leta 2002. Modra črta označuje do kod je v Jezusovih časih segalo Genezareško jezero.

